

[Støtter.]

ligere Tidsskrift for Industri, udgivet af Danmarks Industriforening, nu hedder det, så vidt jeg husker, Industrirådet; jeg anbefaler, at man læser indholdet heraf, før man begynder at udtale sig om disse aldeles alvorlige problemer. Jeg har her f. eks. en leder fra dette tidsskrift, den er fra 15. november 1971, men jeg tillader mig at citere:

„Vi er derfor overbevist om, at den hjemlige opinion i tiden op til folkeafstemningen vil blive endnu mere domineret af den positive indstilling. For industrien er indstillingen i hvert fald klar. Vi har ikke fantasi til at forestille os et Danmark uden støtte i EFTA, der forsvinder, og dermed isoleret i forhold til nogle af vore vigtigste samhandelspartnere, Storbritannien og Vesttyskland. Og vi ser ikke nogen fremtid i en „svensk løsning“, der ikke alene er tvivlsom i politisk henseende og i øvrigt næppe er en reel mulighed, og som ydermere vil holde os uden for beslutningsprocessen i det udvidede fællesskab. I en overgangsperiode vil optagelsen i EF give dansk industri en del tilpasningsproblemer, men de er for intet at regne mod, hvad vi ville opleve stående i en handelspolitisk isoleret situation.“

Så vidt Industrirådets officielle organ i november 1971.

Hr. Auken spørger så i øvrigt tilhængerne, om vi virkelig tror, at det svage England med dets svage økonomi vil betale gevinsten, som bl. a. Danmark skal have. Ja, det forekommer mig ærlig talt at være et ejendommeligt spørgsmål, for det ligesom antyder, at briterne ikke skulle have gjort sig klart, hvad tilslutning til Det europæiske Fællesskab betyder for deres lands vedkommende. Min højt begavede kollega vil formentlig erkende, at det må vi vel forudsætte at de har sat sig ind i, så jeg må altså sige, at det er en lille smule underlødigt at stille den slags spørgsmål. Vi ved da nok, at der er politiske problemer, al den stund Labour har markeret, at hvis dette parti kommer tilbage til regeringsmagten, vil man forlange genforhandlinger med De europæiske Fællesskaber, men det er jo aldeles urealistisk at tro, at man på den måde kan opnå bedre betingelser. Jeg giver ret i, at det vil skabe uro, men Eng-

land står i den situation ikke over for et svagt Danmark eller over for et svagt andet land, England står over for et EF formentlig bestående af 9 andre europæiske nationer, og ingen skal fortælle mig, at de i den situation kan opnå bedre betingelser.

Men må jeg så i øvrigt sige, at England naturligvis må vænne sig til at betale produktionsprisen for landbrugsvarer, at fødevarer også er en del af en families behov, og at man selvfølgelig må betale i hvert fald produktionsprisen for disse varer.

Vi har jo her i vort samfund i mange, mange år opretholdt et produktionsapparat inden for landbruget netop med henblik på den situation, som kommer efter 1. januar 1973, da Danmark er med i Fællesskabet og vi således kan opnå lønnende priser på vor produktion.

Det er jo egentlig helt utroligt, at vi i denne lange periode har fundet os i denne tilstand. Men det er da indlysende, at briterne er opmærksom på dette, og jeg begriber ikke, at hr. Auken kan stille det spørgsmål. Jeg tror, at man fra Storbritanniens side regner med, at man i højere grad kan få en del af de fælles projekter, som man arbejder med inden for det teknologiske område og måske også inden for det regionalpolitiske område, betalt over den fælles kasse. Det synes jeg er et fornuftigt og forstandigt standpunkt, men jeg skal i øvrigt ikke blande mig ind i det; jeg har bare forsøgt at fortælle ganske stilfærdigt lidt om, hvordan jeg ser på denne sag.

En væsentlig del af debatten har omhandlet det nordiske alternativ eller mere præcist det påståede nordiske alternativ. Det har jo ikke været muligt at få modstanderne til at udvikle og præcisere deres forslag. Vi har hørt en række talemåder, fornemst formuleret af hr. Morten Lange: vi skal hjælpe hinanden, det nordiske har betydelige muligheder, vi skal lære af kuldsejlingen osv. osv. Men disse talemåder indeholder jo ingen realiteter, og der er intet realistisk alternativ, det såkaldte nordiske alternativ er en fiktion. Har vi ikke fået andet ud af denne debat; så er dét i hvert fald blevet fastslået med syvtommersøm: De nordiske lande har forskellige politiske interesser, de har forskellig økonomi, og de har også en sådan erhvervsstruktur, at man ikke kan forvente, at de skal søge samme til-